

KILTAVIESTI

2 / 2014

PÄÄKAUPUNKISEUDUN SOTILASPOIKIEN JA PIKKULOTTIEN PERINNEKILTA RY:N
JÄSENLEHTI

HUHTIKUU–KESÄKUU

PÄÄKAUPUNKISEUDUN SOTILASPOIKIEN JA PIKKULOTTIEN PERINNEKILTA

KILTAVIESTI

2 / 2014

TOIMITUSKUNTA

PEKKA SALORANTA
JARMO KORHONEN
MARIKA PORRAS
OLLI SORVETTULA

KANSIKUVA: Kiitos niille, joiden ansiosta lippu liehuu.

Kiltaviesti 3/2014
aineisto toimitukselle 15.9.2014 mennessä.

Hallitus pidättää oikeuden mahdollisiin
ohjelman muutoksiin.
Niistä ilmoitetaan, mikäli se on mahdollista.

Mitä tunnemme tänään

Monet meistä muistavat marraskuun viimeisen päivän vuonna 1939, jolloin Neuvostoliitto hyökkäsi Suomeen sotaa julistamatta. Toinen maailmansota oli silloin jo alkanut Saksan ja Neuvostoliiton miehittäessä Puolan kolme kuukautta aikaisemmin. Sodan pilvet poistuivat Suomen taivaalta vasta huhtikuun lopussa 1945 Lapin sodan päättyttyä.

Useat suomalaiset laskevat vielä tänäkin päivänä joka vuosi kukkia sankarihaudoille ja sodan muistomerkeille sotiemme muistopäivinä. Me emme ole unohtaneet. Muistamme tänä keväänä erityisesti 70 vuoden takaiset, Helsinkiin kohdistuneet Stalinin terroripommitukset.

Kun arvioimme tänään Euroopan tapahtumia, emme saa pois mielestämme edellä esitettyjä historiallisia tosiasioita. Sotilaallisen voiman käyttö ja neuvotteluhaluttomuus synnyttävät huolta ja epävarmuutta.

Sotamarsalkka Augustin Ehrensvärd, Suomenlinnan rakentaja, hakkautti merilinnoituksen alkuperäisen pääsisäänkäynnin yläpuolelle lauseen: ”Jälkimaailma, seiso täällä omalla pohjallasi äläkä luota vieraan apuun”. Maailma on kuitenkin muuttunut. Ehrensvärdin neuvo ei välttämättä ole oikea. Neljä upseeria viidestä ja monet muutkin asiantuntijat pitivät Venäjää uhkana Suomelle. Yksin tuskin voimme olla täysin turvassa. Olemme kuitenkin jääneet liiaksi dogmien varjoon, jotta tilanne voisi muuttua. Hyvä on, että Suomi on kuitenkin EU:n jäsenvaltio.

Oliko tarkoitus herjata?

Kanavan numerossa 3/2014 on Juhani Suomen Mannerheimia koskeva kirjoitus, joka on selvästi turhautuneen henkilön aikaansaama. Lukiessani sitä minusta tuntui siltä kuin hän olisi tahrinassa Mannerheimin ratsastajapatsasta öiseen aikaan. Hän on turhautunut siitä, ettei hän saa patsasta kaadetuksi.

Kirjoitus alkaa Seinäjoella pidetyn seminaarin kuvauksesta. Hän ei saa kirjastoon kokoontunutta ”harmaantunutta väkeä” (suora lainaus) nujerretuksi mielipiteillään. Hän on katkera seminaarissa esitetystä väitteestä, että hän on niin ihastunut Kekkoseen, että se määrittää hänen suhtautumisensa marsalkkaan. Totta vai tarua? Se koira kuitenkin älähti, johon kalikka kalahti.

En voi tässä kirjoituksessa analysoida kaikkia Juhani Suomen esittämiä väitteitä, mutta luettelen kuitenkin hänen artikkelinsa väliotsikot, jotka kuvaavat mielestäni hyvin hänen ”idolinmurskaamisohjelmaansa”: Mannerheim ei ajanut aselepoa, iäkäs marsalkka oli rajoittunut, Mannerheimin merkilliset ehdotukset, Marsalkka ei tuntenut Suomea eikä Neuvostoliittoa ja lopuksi Myytti oli siunaus mutta myös vaaran lähde.

Meillä on takanamme aktiivinen ja onnistunut kevätkausi. Luennot ovat olleet kiinnostavia ja retket ovat tuottaneet iloa niihin osallistuneille.

Lämmintä ja aurinkoista kesää!

Olli Sorvettula

KILLAN VUOSIKOKOUS

Vuosikokous pidettiin 10.4.2014 vakiintuneen tavan mukaan Agricolan kirkon kryptassa. Ennen varsinaisen kokouksen alkua pidettiin hiljainen hetki viimeiseen iltahuutoon kutsuttujen muistoksi. Sen jälkeen puheenjohtaja Olli Sorvettula ja varapuheenjohtaja Arne Lindholm jakoivat mitalit ja muut huomionsoitukset. Tasavallan presidentti on 6.12.2013 antanut kiltamestarillemme Kaarlo Männistölle Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan 1. luokan mitalin, joka nyt juhlallisesti luovutettiin. Sotilaspoikaristi on myönnetty Kauko Virtaselle, joka ei valitettavasti voinut sitä itse noutaa. Kiitokseksi asiantuntevasta yhteistyöstä Virkagal-lerian näyttelyn sotilaspoika ja pikkulotta -esittelyn rakentamisessa ojennettiin museosihteeri Liisa Koskelaiselle kaiverrettu sotilaspoikaplaketti.

Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Jorma Kari. Vuosikokouksen asialistan liitteenä oli Kiltaviestissä 1/2014 esitelty killan taloudellinen tilanne, jonka rahastonhoitaja Hannu Saloniemi esitteli. Toimintaker- tomuksen esitteli killan puheenjohtaja. Sekin oli ollut luettavana etukäteen. Ilmeisesti etukäteistiedot olivat vakuuttaneet jäsenistön, koska tili- ja vastuuvapaus myönnettiin ilman keskustelua.

Kokouksessa hyväksyttiin ehdotus sääntöjen muutoksesta. Hyväksytyt muutokset ovat:

5§ 1.mom. ensimmäinen virke:

Perinnekillan toimintaa johtaa hallitus, johon kuuluu puheenjohtaja ja 6–8 muuta jäsentä.

6§ 2. mom. ensimmäinen virke:

Hallitus on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä vähintään neljä muuta hallituk- sen jäsentä on saapuvilla.

Kaarlo Männistö

KILLAN ”PÄRNUN-RYHMÄ” VIETTI JÄLLEEN VIIKON KYLPYLÄSSÄ

Killan jo perinteisen kylpylämatkan kohteena oli Pärnun hotelli ”Viiking”, kuten niin usein ennenkin. Kaksikymmentäyksi kiltalaista sekä neljätoista inkerinsuomalaista veteraania ja näiden läheistä vietti sään suosi-
man upean viikon 22.–29. huhtikuuta 2014 Pärnun vanhassa hansakaupungissa.

1200-luvulla tietoisuuteen tullut Pärnu sijaitsee Pärnujoen suussa ja on jo pitkään ollut suosittu turistikohde. Ensimmäiset kylpylät perustettiin 1800-luvulla Venäjän tsaarin myötävaikutuksella. Valitettavan paljon vanhasta, kauniista rakennuskannasta on tuhoutunut sodissa. Vierailijat täyttävät kesäisin kaupungin upeat hiekkarannat ja jopa Viron hallitus muuttaa kesäksi työskentelemään Pärnussa. Tästä nimi, ”Viron kesäpääkaupunki”. Pärnussa on myös vilkasta kulttuurielämää. Siitä vastaavat monen muun ohessa myös kaupunginteatteri Endla ja Konserttitalo.

Matkamme kohteeksi valikoitui jälleen ”Kylpylähotelli Viiking”, jo vanhastaan tuttu. Alkukäynnistystä helpotti talon tapojen ja tilojen tuntemus. Meitä työllistivät muun muassa lääkärintarkastukset mahdollisine jatkotoimenpiteineen, erilaiset kylvyt, hieronnat, lämpökäsittelyt ja suolahoito, jotka muodostivat hoidon perusrungon. Kukkaroomme koettelivat – tosin kohtuullisesti – mm. verensokerin, kolesteroliarvojen yms. mittaukset, käsien ja jalkojen hoidot, hammaslääkärillä ja silmälääkärillä käynnit sekä tietysti kauneus, jota ei hevillä ohita. Repertuaari oli varsin laaja ja hoidot ammattimaisia. Ruoka oli, kuten aiemminkin, maukasta ja sitä riitti – piti varoa painonnousua.

Pikkuhankaluuksia tuotti tähän asti käyttämämme Ykkösmatkat-matkatoimiston myynti toiselle yrittäjälle, joka toi kuvioihin omansa, meille oudon toimintamallinsa. Hyväuskoisina emme arvanneet varautua niihin, etenkin, kun ennakkoinformaatio oli varsin niukkaa. Loppuyhteenvetona todettakoon kuitenkin, että matka oli tekemisen arvoinen.

Kari Kerstinen

Viimeistä iltaa juhlistettiin ravintola Berangissa.

Kutsu muistopaaden äärelle Taivaskalliolla

Maanantaina 25.8.2014 kello 14.00

Ohjelma

Puhe

Helsingin Seudun Sotaveteraanipiiri ry:n toiminnanjohtaja
Rauno Loukkola

Sotilaspoika

Trumpettisoolo

Tervehdykset ja kukkien lasku

Kiltojen puheenjohtajat

Tervetuloa yhteiseen kesätilaisuuteemme!

Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinnekilta ry
Traditionsgillet för Mellannylands Soldatgossar och Flicklottor rf

KEVÄTRETKEKI LUONTOKESKUS HALTIAAN

Tänä keväänä ilmojen haltija ei suosinut meidän retkeämme, mutta sen kohde Suomen luontokeskus Haltia kyllä korvasi sateen aiheuttaman harmin. Luontokeskus avattiin kesäkuun alussa viime vuonna ja siitä on tullut yksi Espoon suosituimmista kohteista. Sen viereinen Nuuksion kansallispuisto on ollut jo vuosikymmeniä suosittu retkikohde ainutlaatuisen luontonsa vuoksi, mutta uusi luontokeskus syventää tietoa luonnosta ihmeineen.

Haltian arkkitehtuurin innoittaja on Kalevalan kertomus sotkan munasta. Ulospäin rakennus näyttää hautovalta sotkalta. Kaula on näkötorni, vartalo sisältää näyttelytilat ja lastauslaituri on räpylät. Rakennuksen pääsuunnittelija on professori Rainer Mahlamäki. Haltia on Suomen ensimmäinen ja suurin kokonaan massiivipuu-elementeistä rakennettu julkinen rakennus. Hämennystä herättää, ettei puumateriaali ole suomalaista, mutta sille löytyy hyviä syitä. Ensinnäkin Suomessa ei vielä kyetä valmistamaan järeitä massiivipuu-elementtejä, joilla olisi vaadittava kustannustehokkuus ja lujuus. EU-säädökset vaativat kilpailuttamaan tämän suuruusluokan hankkeet, joten Itävallasta löytyi tämän rakennuksen elementtien tuottaja. Sisälattiat on tehty kovaa kulutusta kestävästä saarnesta, joka sekin on tuontitavaraa. Puuta tarvittiin niin paljon, ettei Suomen saarnikanta olisi riittänyt. Ryhmämme jäsenet olivat kiinnostuneet rakennuksen paloturvallisuudesta. Opas kertoi, että puuelementtien rakenne tekee siitä lähes palamattoman. Luonnollisesti sprinkler-laitteet ovat huippuluokkaa.

Arkkitehtuurin ohella Haltia on ekoteknologian ihme. Tai ainakin minä olin hyvin vaikuttunut siitä, miten ekologisesti nykyään voidaan tuottaa rakennustekniikkaa. Kun rakennuksen tehtävä on esitellä luontoa, on selvää, että suunnittelussa ja rakentamisessa on otettu huomioon ekologiset periaatteet. Kaikki materiaalit kestävät aikaa. Viherkatto sitoo ilmakehän hiilidioksidia. Ulkoverhous on vesilasikäsitelty (en ollut koskaan sellaisesta kuullut), se on myrkytön ja kestävä. Lämmitys ja jäähdytys hoituu auringosta ja maasta saatavalla energialla. Tuntuu huimalta, että näin suuren rakennuksen lämmityksen omavaraisuus on 75 % ja jäähdytyksen peräti 100 %. Tarvittava 25 % lisäsähköä on uusiutuvaa puusähköä. Kaikista ihmeistä suurin oli mielestäni ilmastointijärjestelmä, joka reagoi ihmismäärään. Ilman muuta on selvää, että kaikkien laitteiden lämpö otetaan talteen.

Rakennuksen esittelykierros oli niin kiinnostava, että näyttelyt jäivät hiukan vähemmälle ajan suhteen. Niihin täytyy tutustua paremmin ajan kanssa, sillä aikaa niihin kuluu, niin paljon ja mielenkiintoisilla tavoilla luontoa lähestytään.

Haltian päänäyttelyn ytimen muodostavat Suomen 37 kansallispuistoa, joiden vuodenvaihtamisen rytmiä kuvin ja audiovisuaalisin keinoin näyttely esittelee. Näyttelyn sydämenä toimii taiteilija Osmo Rauhalan teos Peliteoria. Se on sotkan muna, puurimoista rakennettu valtava elementti, jonka keskellä kaksi joutsenta pelaa shakkia, Pelilauta, valot, kuvat, äänet muuttuvat joka hetki. Kokonaisuus elää koko ajan eikä toistu milloinkaan, kuten ei elämässä eikä luonnossa mikään toistu täsmälleen samanlaisena. Teos on maaginen; sitä voisi katsella loputtomiin ajan unohtaen.

Retkeläisiä Haltian sotkanmunassa.

Vaihtuvia näyttelyitä on pienemmissä tiloissa. Nyt olisi ollut tarjolla valokuvaaja Hannu Hautalan töitä. Ajanpuutteen vuoksi se piti jättää väliin lounaan kutsuessa Haltian ravintolaan. Ruoka oli hyvää ja mutkatonta kotiruokaa. Raaka-aineet ovat tietysti luomua lähiruokaa. Museossa on lisäksi kauppa, mutta sen houkutukset oli pakko jättää sikseen.

Luontokeskuksen toimintaa rahoittaa Metsäkeskuksen ja viereisen Solvallon ohella kuusi kuntaa eli Espoo, Helsinki, Kauniainen, Kirkkonummi, Vantaa ja Vihti. Keskus sai Jane ja Aatos Erkon säätiöltä miljoonan euron lahjoituksen.

Haltian tiloja, kuten auditoriota, voi vuokrata erilaisiin tilaisuuksiin. Haltiaan on helppo päästä jopa julkisilla busseilla. Siitä on hyvä lähteä Nuuksion reiteille, mutta pelkkä rakennus näyttelyineen riittää retkikohteeksi. Yksin ikkunoista avautuvat maisemat ovat mahtavat. Kaikkialla on otettu huomioon myös liikuntaesteiset.

Marika Porras

Talvisodan päättymisen muistotilaisuus 13.3.2014

Talvisodan päättymisen muistopäivänä 13.3.2014 sotilaspastori Suvi Kouri piti Marsalkka Mannerheimin ratsastajapatsaalla seuraavan puheen:

Lennart Liliuksen taulussa nimeltä Taisteluun lähtö joukko lumipukuisia sotilaita seisoo rivissä päät paljastettuina ja joukon edessä oleva mies puhuu todennäköisesti rohkaisevia sanoja. Monen miehen katse on suunnattu alaspäin. Ilmeet ovat vakavia. Edessä on taisteluun lähtö.

Me sotilaat pidämme aina lakkia päässä ulkona kulkiessamme. Vain harvassa tapauksessa otamme lakkimme päästä ulkotiloissa. Pää paljastetaan tilaisuuksissa, joissa haluamme osoittaa kunnioitusta ja nöyryyttä.

Elämässä on hyvä nöyrtyä silloin tällöin, myöntää oma pienuutensa ja osoittaa kunnioitusta tärkeitä asioita kohtaan. Tänäpäin me kunnioitamme niiden sankarivainajien muistoa, jotka uhrasivat henkensä isänmaamme puolesta. Samoin kunnioitamme niitä sotiemme veteraaneja ja lottia sekä sota-ajan kokeneita, miehiä ja naisia, jotka ovat vielä täällä kertomassa meille, mikä elämässä on tärkeää.

Lähtiessään taisteluun talvisodan aikana miehet ottivat lakit päästään ja rukoilivat: ”Herra maata varjeltakoon”. Palatessaan he saattoivat kiittää. Hän varjeli.

Seppelpartiot! Menkää nyt toteuttamaan teille uskottua tehtävää!

Siunatkoon ja varjeltakoon teitä ja meitä kaikkia kaikkivaltias ja armollinen Jumala. Aamen.

Mannerheimin ratsastajapatsaalla kansallisena veteraanipäivänä 27.4.2014

Helsingin Seudun Sotaveteraanipiiri on useiden vuosien ajan järjestänyt Mannerheimin ratsastajapatsaalle lippulinnan talvisodan alkamisen ja päättymisen muistotilaisuuksiin sekä kansallisen veteraanipäivän lipunnostoon. Jo yli kymmenen vuoden ajan Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinnekillan jäsenet ovat avustaneet veteraaneja lippulinnan muodostamisessa. He ovat kantaneet oman lippunsa lisäksi veteraaniyhdistysten lippuja ja viimeksi veteraanipäivänä myös lottalippua. Kilta on pitänyt tämän meille uskottun tehtävän suorittamista kunnia-asianaan.

Kuva ja teksti: *Olli Sorvettula*

*Valmiina lippulinnan muodostamiseen.
Kuvassa vasemmalta: Hannu Saloniemi
(oman killan lippu), Kaarlo Männistö,
Jorma Kari, Risto Laakso,
Heikki Hälikkä ja Erkki Simpanen.*

Ilmatorjuntamuseon uusitun sota-ajan perusnäyttelyn avajaiset museon Helsinki-hallissa Tuusulassa

Vuonna 1957 perustettu, Suomen toiseksi vanhin aselajimuseo siirtyi Tuusulaan vuonna 1969. Kiltamme on ollut erityisen kiinnostunut museosta ja olemmekin vierailleet siellä jo kolme kertaa.

Nyt sota-ajan perusnäyttely Helsinki-hallissa on uusittu ja avajaiset olivat tiistaina 3.6.2014. Näyttelyn nimi on ”Tulikasteesta torjuntavoittoihin”.

Edessä ilmatorjunnan tulenjohtotutka Würzburg D, "Irja" Helsinki-hallissa. Taustalla sotilashahmon vieressä ilmatorjuntatykki RMB, "Rämöpää".

Ennen varsinaisia avajaisia pidettiin museon tiloissa kahden tunnin pituinen seminaari vuoden 1944 ratkaisutaisteluista. Sotahistorioitsija Juhani Vakkuri kertoi aluksi jatkosodan yleistilanteesta kesällä 1944 ja välirauhaan johtaneesta kehityksestä. Hänen jälkeensä diplomi-insinööri Carl-Fredrik Geust kuvasi neuvostoilmavoimia ratkaisutaisteluissa 1944. Lopuksi eversti Ahti Lappi kertoi puolestaan ilmatorjunnan toiminnasta ratkaisutaisteluissa 1944. Seminaarin jälkeen yleisö siirtyi Helsinki-halliin tutustumaan uusittuun näyttelyyn.

Aikaisempaan näyttelyjärjestelyyn verrattuna uudistettu näyttely on selkeämpi ja avarampi. Vierailijan on nyt helpompi lähestyä näyttelyesineitä ja saada yleiskuva torjuntavoittoihin päättyneissä Helsingin ilmatorjuntataisteluissa käytetyistä välineistä.

Vierailija voi käsin koskettaa ja silmin tarkastella tykkeitä, jotka hehkuvin putkin lähettivät sokaisevia ammuksia viholliskoneiden eteen.

Huomio kiintyy ensimmäisenä luonnollisesti saksalaiseen tykkiin 88 Itk 37 RMB (rämöpää). Se tykki ei tempuillut, vaikka sillä ammuttiin useita tunteja ilman taukoa. Näyttelyssä on myös Skoda-tykki sekä talvisodan aikana saatu Bofors.

Tykeillä ei tietystikään voinut tehdä mitään, jollei tykin suuntaaja tiennyt mihin putken suuntaisi. Näyttely kertoo myös niistä apuvälineistä, joita suuntaamiseen ja varautumiseen tarvittiin.

Tulikasteesta torjuntavoittoihin ei todennäköisesti olisi ylletty, ellei ilmatorjunnalla olisi ollut käytettävissään tutkia ja niihin liittyviä laskinlaitteistoja.

Tulenjohtotutka ”Irja” (Würzburg) oli esillä näyttelyssä. Se on mahtava laite. Tuntuu hämmästyttävältä, että nuoret koulupojat pystyivät osallistumaan sen käyttöön lähes heti koulun penkiltä lähdettyään ja paikalle saavuttuaan. Ilmavalvontatutkasta m/39 (”Raija”) on seinällä kuva. Se ei suuren kokonsa puolesta olisi halliin mahtunutkaan.

Tutkien käyttöön liittyvä laskinlaitteisto ”Lambda”, joka muuntaa mitta-arvot ampuma-arvoiksi, on kunnioitusta herättävä laite. Sitä tarkastellessa tulee mieleen kysymys siitä, kuinka pieneen tilaan laitteisto voitaisiin nykytekniikan avulla pakata.

Onnistuneen, Helsingin pelastumiseen johtaneen torjuntataistelun apuna olivat myös valonheittimet ja kuulosuuntaimet, jotka molemmat ovat esillä Helsinki-hallissa.

Halliin on sijoitettu meidän kaikkien iloksi myös edustava, sotilaspoikien ja pikkulottien toimintaan liittyvä vitriini. Se sisältää runsaasti kirjallista materiaalia, mutta myös toimintaamme liittyvää esineistöä. Olen iloinen siitä, että meidät on huomioitu näin korkealaatuisessa ja pysyvässä näyttelyssä.

Vitriiniesineistömme on palautettu

Luovutimme tämän vuoden helmikuussa auditorion aulassa sijaitsevasta vitriinistämme esineistöä Virka Galleriassa pidettyyn ”Kolmen yön ihme”-nimiseen näyttelyyn. Esineet on nyt palautettu. Näyttelyyn tutustui sen aukioloaikana yhteensä noin 35 000 kävijää. Saamme olla tyytyväisiä siitä, että meillä on ollut mahdollisuus olla mukana näin suuren huomion saaneen näyttelyn tukemisessa.

Olli Sorvettula

Hyvä ystävämme Liisa Koskelainen palauttaa vitriiniimme lainassa olleen esineistön.

Sotilaspoikien ja pikkulottien toimintaan liittyvää esineistöä ja kirjallisuutta hyvin suunnitellussa vitriinissä.

LUKIOLAISTEN TURVAKURSSI

Killan puheenjohtaja ja Pekka Tuomisto luovuttivat lukion turvakurssin yhteydessä 11.4.2014 harjoituksen vääpelille Sami Auersalmelle sotilaspoikaplaketin kiitokseksi hyvästä yhteistyöstä kiltamme edustajien kanssa. Kuvassa vasemmalta: puolustusvoimien valvoja Santeri Martikainen, harjoituksen vääpeli Sami Auersalmi, Pekka Tuomisto, Olli Sorvettula, harjoituksen varajohtaja Kim Wikström, harjoituksen vääpeli Petri Holopainen ja harjoituksen johtaja Juha Stark.

Yhteistyötä Sotaveteraanien kanssa

”Isänmaa, jonka vapautta ja itsenäisyyttä olet puolustanut, ottaa Sinut nyt syliinsä.” Näiden sanojen kera Espoon veteraanit jättävät seppeltevahdyksensä veteraaniveljen arkulle. Sotilaspoikajäsenet ovat useiden vuosien ajan olleet avustamassa siunaustilaisuuksissa seppelettä kantaen. – Kuvassa everstiluutnantti Stig Roudasmaa ja Olli Sorvettula.

TOIMINTAA SYYSKAUDELLE 2014

Esitelmät entisen Suojeluskuntatalon auditoriossa klo 13.00

Maanantai 25.8.	Tilaisuus muistopaadella klo 14.00 Katso erillinen ilmoitus
Keskiviikko 3.9.	Lottajohtaja Fanni Luukkonen Kiltasisar Laura-Liisa Pitkänen
Keskiviikko 17.9.	Syysretki Hankoon Katso erillinen ilmoitus
Keskiviikko 1.10.	Euroopan hullu vuosi 1998 Toimittaja Unto Hämäläinen
Keskiviikko 15.10.	Suomi sodasta rauhaan Professori Pekka Visuri
Keskiviikko 5.11.	Aihe seuraavassa numerossa
Torstai 20.11.	Killan syyskokous klo 13 Agricolan kirkon kryptassa

KILLAN SYYSRETKI

Killan syysretki suuntautuu tänä vuonna **Hankoon, välirauhan aikaiseen bunkkerimuseon alueeseen, keskiviikkona 17. syyskuuta.**

Päivän ohjelma:

09.00	Lähtö Rautatientorin tilausliikennelaiturilta Fenniaa vastapäätä
10.15	Tutustuminen kohteisiin oppaan johdolla
12.00	Maittava lounas Voimakasiinissa
13.00	Lähtö Helsinkiin

Matkan hintaan 30 €sisältyy kuljetus, lounas, sisäänpääsy museoon, oppaan palvelut.
Ilmoittautumiset **syyskuun 10. päivään mennessä:**

Kari Kerstinen 0500 152855

Kaarlo Männistö 050 5680776

JÄSENASIAT

Viimeiseen iltahuutoon on kutsuttu Olavi Kaitila, Veijo Lehtiruusu, Pentti Munnukka, Unto Repo ja Tuula Wuori.

*Laulu, kerrot maasta,
josta lähdettiin.
Siksi hiljaa haasta:
suurempiin
yhteyksiin tiemme
palatkoon.
Kaukaa tulleet liemme,
kohtaloon
muserrumme. Sittenkin
sisimpäämme jää
jotakin, jotakin
saapunutta ylempää.*

Arvi Kivimaa: Suomalainen requiem

Merkkipäiviä

90 VUOTTA

Keinonen Marita 24.07.2014

85 VUOTTA

Warme Jorma 08.06.2014

Lehtinen Jorma 22.06.2014

Anttila Jaakko 23.06.2014

Alfthan Thorbjörn 25.06.2014

Valkonen Uno 04.07.2014

Pesonen Onni 07.07.2014

Pohja Sinikka 19.07.2014

Salmela Salli 19.07.2014

Myhrberg Börje 22.07.2014

Pöllänen Heikki 30.08.2014

Kautto Urpo 11.09.2014

Engberg Pär Erik 20.09.2014

Jokela Markku 25.09.2014

Luostarinen Ville 14.10.2014

80 VUOTTA

Vaarnavuo Maija 10.06.2014

Lindholm Kyllikki 24.06.2014

Ylä-Jarkko Jaakko 20.07.2014

Marttila Paavo 26.08.2014

Kytölaakso Jorma 02.10.2014

Rainto Jouni 07.10.2014

75 VUOTTA

Ljungberg Ros-Mari 10.09.2014

70 VUOTTA

Saloniemi Hannu 11.10.2014

UUSI JÄSEN

Mikkola Kaija

Hyvä kiltasisar ja kiltaveli, oletko maksanut killan jäsenmaksun?

Vuoden 2014 jäsenmaksujen eräpäivä oli 31.3.2014. Jos et ole vielä jäsenmaksuasi maksanut, on aika suorittaa maksu SAMPO-PANKIN tilille **FI08 8000 1370 1261 05**. Tarkista lehden osoitetarrasta jäsennumerosi ja katso, onko se alla olevassa maksamattomien jäsennumeroluettelossa (tilanne 12.5.2014). Jos näin on, maksa jäsenmaksu mahdollisimman pian. Merkitse maksun **viitenumeroiksi jäsennumerosi**. Jos Sinulla on kysyttävää, ota yhteyttä rahastonhoitajaan, Hannu Saloniemi, puh. 0400 701 533. Jäsenmaksu on **30,00 €** puoliset maksavat yhteensä **50,00 €** Mahdolliset (pienetkin) tukimaksut jäsenmaksun lisäksi ovat perinnekillallemme hyvin tervetulleita. Niitä ovatkin useat killan jäsenet maksaneet, kiitos niistä!

On myös mahdollista, että killan jäsen, jolle tämä Kiltaviesti on osoitettu, on jo kutsuttu viimeiseen iltahuutoon, eikä suruviesti ole tullut killan tietoon. Siinä tapauksessa toivomme tämän lukijalta yhteydenottoa joko jäsenrekisterin hoitajaan Marika Porrakseen, os. Ratapihantie 9 D 1, 00520 Helsinki, puh. 040 5287397, sähköpostiosoite marika.porras@kolumbus.fi tai rahastonhoitajaan Hannu Saloniemeen, os. Välitalontie 54, 00660 Helsinki, puh. 0400 701 533, sähköpostiosoite hannu.saloniemi@helsinki.fi. Kiitos!

190091	190839	191841	192808	193629	194767
190156	190910	191935	192840	193755	194806
190198	190965	191993	192866	193784	194848
190200	190978	192031	193014	193807	194877
190237	190981	192044	193124	193881	195096
190253	190994	192057	193137	193959	195216
190350	191223	192073	193153	193991	195261
190431	191252	192125	193182	194136	195449
190457	191278	192138	193221	194204	195520
190509	191427	192167	193292	194262	195546
190525	191443	192222	193315	194288	195643
190596	191469	192248	193357	194356	195701
190619	191498	192280	193360	194411	195714
190635	191524	192361	193373	194505	195850
190651	191553	192617	193399	194518	
190677	191595	192688	193441	194615	
190680	191744	192714	193454	194657	
190716	191825	192730	193467	194741	
190758			193551	194754	

**PÄÄKAUPUNKISEUDUN SOTILASPOIKIEN
JA PIKKULOTTIEN PERINNEKILTA RY**
Suojeluskunta- ja sotilaspoikatoiminnan 1928–1944
perinteitä vaalivan perinnekiltojen liiton jäsen

**Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien
ja pikkulottien perinnekilta ry**

Killan kotisivut osoitteessa:
www.sotilaspojat.fi

Jäsenasiat/Osoitteenmuutokset:
Marika Porras
Ratapihantie 9 D 1, 00520 HELSINKI
Puh. 040 528 7397
E-mail: [marika.porras\(at\)kolumbus.fi](mailto:marika.porras@kolumbus.fi)

Kiltaviestin toimitus:
Pekka Saloranta
Töölönkatu 12 B 8, 00100 HELSINKI
Puh. 050 560 6075
E-mail: [pekka.saloranta\(at\)kolumbus.fi](mailto:pekka.saloranta@kolumbus.fi)